

KANCELARIA ADWOKATSKA
LECH ADAMCZYK
50-046 Wrocław, ul. Sądowa 4, pok. 20
tel./fax 84-37-383   tel. 84-71-334
(1)

Wrocław, dnia 18.05.2010 r

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Departament Administracji Publicznej
02-591 Warszawa
ul. Batorego 5

Dotyczy sprawy:

DAP. O 3012-3/08/09/MK

oraz innych wymienionych w pełnomocnictwie

Po zapoznaniu się z pismem wnioskodawcy, którym jest Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu oraz dołączonymi dokumentami w imieniu Gminy Marciszów, oświadczam, że wnoszę o odrzucenie wniosku.

Nie wdając się szczegółowo w okoliczności wskazujące brak legitymacji wnioskodawcy do złożenia wniosku zarzucam, że zgromadzona w postępowaniu przed MSWiA dokumentacja nie daje żadnych podstaw do wzruszenia prawomocnych decyzji wydanych na rzecz Gminy Marciszów.

Sprawy związane z nieruchomościami poniemieckimi zostały uregulowane w kilku aktach prawnych zaraz po zakończeniu działań wojennych. Odnosnie nieruchomości rolnych osób fizycznych dekret o reformie rolnej z 6.IX.1944 roku (jednolity tekst 1945 nr 3 poz. 13.Dz.U.) rozciągnięty został na obszar Ziem Odzyskanych dekret z 13.XI.1945 r (Dz.U.1945 nr 51 poz. 295). Natomiast nieruchomości ziemskie, które nie stanowiły jeszcze własności państwowej na podstawie dekretu o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i Wolnego Miasta Gdańsk przeszły jak wymienione w poprzednim dekrete na rzecz Skarbu Państwa (Dz.U.1945 nr 49 poz. 279). Powyższe regulacje we wskazanych aktach prawnych dotyczyły również nieruchomości leśnych. Kolejnymi aktami prawnymi przejmującymi majątki poniemieckie były ustawa o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej z 3.01.1946 r (Dz.U.1946 nr 3 poz. 17) oraz dekret o majątkach opuszczonych i poniemieckich z 8 marca 1946 roku (Dz.U. 1946 nr 13 poz. 87) przy czym przepisy kolizyjne ostatniego aktu prawnego jeżeli były sprzeczne z poprzednimi, to nie miały one mocy na obszarze Ziem Odzyskanych stosownie do art. 47 dekretu z 6.IX.1946 r oraz 41 dekretu z 6.XII.1946 r.

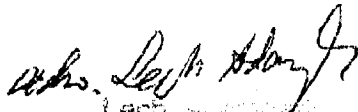
- 2 -

Dodać trzeba, że Sąd Najwyższy wskazał poza tym, że do chwili wejścia w życie dekretu z 13 listopada 1945 r na ziemiach Odzyskanych w okresie po upadku państwa niemieckiego i przejęcia ziem przez Polskę rozciąga się ustawodawstwo obowiązujące na obszarze Sadu Okręgowego w Poznaniu (zasada prawna – uchwała 7 sędziów SN z 21 V 1948 r C III 2150/47).

Księgi wieczyste niemieckie utraciły moc prawną jaką przyznawała ustawa polskim księgom. Nie można było w nich dokonywać żadnych skutecznych wpisów. Zawarte w nich zapisy mogły być tylko jednym z dowodów potwierdzających prawo do odzyskania własności przez osoby fizyczne lub prawne, którym wymienione wyżej akty prawne wład polskich przyznawały uprawnienia do odzyskania mienia.

Mienie ponemieckie wszystkich osób prawnych i fizycznych przeszło z mocy prawa z dniem przejęcia administracji przez Polskę na rzecz Skarbu Państwa. Dotyczyło to wszystkich nieruchomości, które wnioskodawca chce wykazać jako następcę prawnoniemieckiego przedsiębiorstwa. Stwierdzić trzeba, że nie było żadnego następcy prawnego firmy niemieckiej, gdyż przejęty majątek był wyłączną własnością Skarbu Państwa, aż do uwłaszczenia Gminy Marciszów. Natomiast od dnia uwłaszczenia stał się majątkiem komunalnym Marciszowa. Natychmiast zostały złożone do nieruchomości księgi wieczyste i ujawnione wszelkie prawa związane z nieruchomościami.

W postępowaniu uwłaszczeniowym decyzje wojewody wrocławskiego nie były zakwestionowane w okresie, gdy zostały ogłoszone oraz ujawniony zamiar ich przekazania Gminie Marciszów. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy jest również pismo Wojewody Dolnośląskiego z 27 sierpnia 2009 r nr V/GN.V.JS/SP.3.0711-45/08 potwierdzające brak jakichkolwiek podstaw do majątku, który otrzymała Gmina Marciszów.

Lech Adamczyk
ADWOKAT